

Ed Huis in 't Veld

Eduard (Ed) Jan Carel Huis in 't Veld werd geboren op 21 augustus 1917 in Utrecht. Hij was de zoon van Aart Huis in 't Veld en Marianne Margaretha Maria van Pappelendam. Zijn vader had een melkfabriek in Utrecht. Ed had vijf zussen. De familie was welgesteld.

De vader van Ed had hoge verwachtingen van hem, maar Ed was geen goede leerling. Hij ging liever naar Scouting dan naar school.

Toen zijn vader na een ongeluk overleed en de melkfabriek failliet ging, hoefde Ed geen twee keer na te denken. Hij tekende voor zes jaar dienst bij het Koninklijk Nederlands Indisch leger (KNIL). In 1938 vertrok hij uit Nederland. Zijn eerste jaar in de kazerne in Soerabaja verliep relatief onbezorgd. Hij hield van het Indische eten, het buitenleven en

de vrije tijd die de soldaten gegund werd. In 1939 werd hij overgeplaatst naar Tarakan. Hij escorteerde een groep dwangarbeiders dwars door de jungle van Borneo. Het was wekenlang lopen met een escorte bestaande uit drie Nederlanders en twintig Indonesiërs in dienst van het KNIL. Dit avontuur overleefde hij probleemloos en hij schreef een vrolijke brief vanuit Tarakan naar het thuisfront.

Hij werd gestationeerd op de kustbatterij ter verdediging van het strategisch belangrijke eiland. Eerst hadden de soldaten nog niet precies in de gaten wat hun te wachten stond. Toen brak in Europa de oorlog uit en werd ook op Tarakan de dreiging voelbaar. Niet lang daarna werd de communicatie met Nederland afgesneden. Ed en zijn makkers richtten hun kanonnen op elk passerend Japans schip.

De kustbatterijen waren echter geen partij voor de Japanners die geïnteresseerd waren in het eiland vanwege de daar aanwezige aardoliebronnen en de installaties van de Bataafse Petroleum Maatschappij (BPM). Bij de verdediging van Tarakan wisten de KNIL-soldaten twee Japanse mijnenvegers tot zinken te brengen. Ze wisten niet dat de strijd eigenlijk al was opgegeven. Omdat de Japanners de telefoonlijnen hadden doorgesneden, had het capitulatiebericht hen namelijk nog niet bereikt. Toen de batterijcommandant de vijandelijke schepen zag, gaf hij dan ook opdracht het vuur te openen.

Uit wraak voor de tot zinken gebrachte mijnenvegers, besloten de Japanners de KNIL-soldaten na de verovering van Tarakan over te brengen naar één van hun schepen. Daar werden ze met bajonetten neergestoken en vervolgens geboeid overboord gegooid op de plek waar de twee mijnenvegers tot zinken waren gebracht. Ed kwam hierbij om op 19 januari 1942 en kreeg een zeemansgraf. 215 Nederlandse en Indische militairen van de kustartillerie zijn op die dag door de Japanners omgebracht.

Karel Doing, een neef van Ed vond de brieven die Ed naar zijn ouders en zus gestuurd had. Hij maakte daarvan een film over zijn korte leven, getiteld: *Een ontdekkingsreis naar Tarakan*.

Op het Ereveld in Loenen staat een monument ter nagedachtenis aan de 215 KNIL-soldaten die bij het eiland Tarakan werden gedood door de Japanners.

Meer informatie

[Eduard Jan Carel Huis in 't Veld | Oorlogsgravenstichting](#)
[Eduard Jan Carel Huis in 't Veld | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Eduard Jan Carel Huis in't Veld – Gedenkteken Tarakan \(mobe.nl\)](#)

[A Journey to Tarakan \(kareldoing.net\)](#)

[Monument voor vermoorde KNIL-soldaten Tarakan | Historiek](#)

[Loenen, monument slachtoffers Tarakan - Nationaal Comité 4 en 5 mei : Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.